

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ
TÒA-THÁNH TÂY-NINH

SỰ TẤN HÓA TRONG BÁT-HỒN

.....
HT. MAI VĂN TÌM
.....

TÀI LIỆU SƯU TẦM 2024
hai•không•hai•bốn

Ebook được hình thành bởi chuyển đổi tài liệu phổ biến từ Website **CAODAISMEINTERNATIONAL.BLOGSPOT.COM**. Mọi góp ý, đề nghị bổ túc, sửa đổi những sơ sót, có thể có do sự trình bày, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **SOẠN GIẢ HT. MAI VĂN TÌM** và **BAN PHỤ TRÁCH PHỔ BIẾN KINH SÁCH WEBSITE CAODAISMEINTERNATIONAL.BLOGSPOT.COM** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên Website ngõ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 18/04/2024

Tâm Nguyên

Website: tusachCAODAI.wordpress.com

SỰ TẤN HÓA TRONG BÁT-HỒN

HT. MAI VĂN TÌM

MỤC LỤC

SỰ TẤN HÓA TRONG BÁT HỒN	7
▪ 1 – Thánh Giáo Đức Chí Tôn dạy về sự tấn hóa của các đẳng chơn hồn.	7
▪ 2 – Bát hồn hay tám đẳng cấp chơn hồn.	8
▪ 3 – Tam thể xác thân của con người.	14
▪ 4 – Sự tấn hóa hay thoái hóa của các đẳng chơn hồn chúng sanh.	16
▪ 5 – Nguyên Nhân, Hóa Nhân và Quỷ Nhân.	21
▪ 6 – Bát hồn vận chuyển hóa thành chúng sanh.	23
▪ 7 – Tu là học để làm Trời.	24
▪ 8 – Phần kết.	25
TÀI LIỆU THAM KHẢO	26

TÒA-THÁNH TÂY-NINH

SỰ TẤN HÓA TRONG BÁT HỒN

 HT. Mai Văn Tím

THEO QUAN NIỆM CAO ĐÀI, SỰ SỐNG TRONG CÀN KHÔN VŨ-TRỤ CHIA RA LÀM TÁM ĐẰNG CẤP CHƠN HỒN tức là **Bát hồn**.

Sau đây chúng ta hãy khảo sát sự thành hình và tấn hóa trong Bát hồn.

1 – THÁNH GIÁO ĐỨC CHỈ TÔN DẠY VỀ SỰ TẤN HÓA CỦA CÁC ĐẰNG CẤP CHƠN HỒN

“Các con đã sanh ra tại thế này, ở tại thế này, chịu khổ nào tại thế này, rồi chết cũng tại thế này. Thầy hỏi:

Các con chết rồi các con ra thế nào? Các con đi đâu?

Chẳng một đứa hiểu đặng cơ màu nhiệm ấy. Thầy dạy: Cả kiếp luân hồi thay đổi từ trong nơi vật chất mà ra thảo mộc, từ thảo mộc đến thú-cầm, loài người phải chịu chuyển kiếp ngàn ngàn, muôn muôn lần, mới đến Địa-vị nhưn-phẩm. Nhưn phẩm trên thế này lại còn chia ra phẩm giá mỗi hạng. Đứng bậc Đế-Vương nơi trái địa-cầu này, chưa đặng vào bực chót của Địa-cầu 67. Trong Địa-cầu 67, nhưn loại cũng phân ra đẳng cấp đường ấy. Cái quý trọng của mỗi địa-cầu càng tăng thêm hoài, cho tới Đệ-nhứt-cầu, Tam-Thiên-Thế-Giải; qua khỏi Tam-Thiên-Thế-Giải mới đến Tứ-Đại-Bộ-Châu, qua Tứ-Đại-Bộ-Châu mới vào đặng Tam-Thập

Lục-Thiên; vào Tam-Thập-Lục-Thiên rồi phải chuyển kiếp tu-hành nữa, mới đặng lên đến Bạch-Ngọc-Kinh, là nơi Đạo Phật gọi là Niết-Bàn đó vậy”

■ (TNHT, 19-12-26).

Địa cầu chúng ta là địa cầu thứ 68 trong thất thập nhị địa, là nơi có đủ điều kiện tốt về nhiệt độ, khí hậu để vạn vật sinh sôi nảy nở, là nơi phát khởi sự sống mạnh mẽ từ loài thảo mộc, rồi các loài côn trùng, bò bay máy cựa, cho đến thú cầm rồi loài người,...

Trong 9 hành tinh quay quanh mặt trời chỉ có trái đất chúng ta gọi là hành tinh xanh có sự sống. Vậy không phải dễ dàng mà chúng ta có được một môi trường sống lý tưởng như vậy. Cho nên việc bảo vệ môi trường sống là điều rất quan trọng cho mọi sanh linh.

Và trái đất này không phải riêng của con người mà là Tạo Hóa ban cho muôn loài sinh vật, vậy chúng ta phải coi chúng sanh vạn vật như anh em thân thiết cùng giúp lẫn nhau ngày càng tiến hóa cao hơn, chớ không vì bất cứ lý do gì mà giết hại, sát mạng chúng sanh.

Chúng ta phải biết mình cũng đã chuyển kiếp muôn ngàn lần từ trong vật chất, thảo mộc, thú cầm rồi ngày nay mới được làm người. Chúng ta phải hướng về con đường tấn hóa đi lên từ địa cầu 67, 66, v.v... thì mới phù hợp với luật tiến hóa của Càn-Khôn Vũ-Trụ...

2 – BÁT HÔN HAY TÁM ĐẲNG CẤP CHƠN HÔN.

Thánh giáo Đức Chí Tôn: *“Thầy đã nói với các con rằng: Khi chưa có chi trong càn-khôn Thế-Giới thì khí Hư-Vô sanh ra có một Thầy và ngôi của Thầy là Thái-Cực.*

Thầy phân Thái-Cực ra Lương-Nghi, Lương-Nghi phân ra Tứ-Tượng, Tứ-Tượng biến Bát-Quái, Bát-quái biến-hóa vô cùng, mới lập ra Càn-Khôn Thế-Giới. Thầy lại phân tánh Thầy mà sanh ra vạn-vật là: vật-chất, thảo-mộc, côn-trùng, thú-cầm, gọi là chúng-sanh.

Các con đủ hiểu rằng: Chi-chi hữu-sanh cũng do bởi Chơn-Linh Thầy mà ra, hể có sống, ắt có Thầy. Thầy là cha của sự-sống, vì vậy mà lòng háo-sanh của Thầy không cùng tận”.

■ (TNHT, *Bất sát sanh*)

“Có Thầy mới có các con, có các con rồi mới có chư Thần, Thánh, Tiên, Phật...”

■ (TNHT, 24-10-26).

Theo lời Thánh giáo trên tất cả chơn hồn trong Càn-Khôn Vũ-Trụ gồm có tám đẳng cấp: Vật Chất Hồn, Thảo Mộc Hồn, Thú Cầm Hồn, Nhơn Hồn, Thần Hồn, Thánh Hồn, Tiên Hồn, Phật Hồn.

Bốn đẳng cấp đầu kể từ Vật Chất đến Nhơn Hồn gọi là chúng sanh, bốn đẳng cấp sau từ Thần hồn đến Phật hồn là các Chơn-Linh cao trọng do Nhơn hồn tu hành đạt đến thánh thiện lên đến Phật hồn...

Trong Luật Tam Thế Đức Cao Thượng Phẩm giải thích sự thành hình Bát Hồn như sau:

“Trong Càn-Khôn Vũ-Trụ, có tám đẳng Chơn-hồn là: Kim-thạch hồn, Thảo-mộc hồn, Thú-cầm hồn, Nhơn-hồn, Thần-hồn, Thánh-hồn, Tiên-hồn và Phật-hồn.

Từ lúc Hồn-Độn sơ khai, âm-dương biến hóa thì

trong Khí Hư-Vô đã có sẵn các tế-bào. Sau tiếng nổ, âm dương phân tách, khí Dương-Quang là khí nhẹ-nhàng bay lên trên; còn khí Âm là khí-chất chứa các tế-bào nên lóng xuống dưới.

Sau một chuyển thì các khí-chất trên liên-đôi với tế-bào mà tụ lại thành chất-khí và biến thành vạn-vật.

Khi chưa thành hình thể hữu-vi thì chất khí vẫn là một cục lửa do khí Dương-Quang đốt cháy. Sau đó, nơi Diêu-Trì Cung thâm Thập-Nhị Địa-Chi mà biến khí Dương-Quang và chất khí làm Ngũ-Hành.

Vây đất, nước, sắt đá và lửa được nảy sanh trước hết. Đó là **Kim-thạch hồn**.

Sau một chuyển nữa, nước, đất, đá, lửa và sắt mới tiết ra một chất khí, và liên-đôi với các tế-bào lại mà tạo nên cây cỏ. Đó là **Thảo-mộc hồn**.

Sau một chuyển nữa, các cây cỏ chia tế-bào mà liên-đôi với ngũ-hành tạo nên bách-thú. Trong đó có phần ở khô gọi là điểu-thú, có phần ở nước gọi là ngư-thú. Đó là **Thú-cầm hồn**.

Sau một chuyển, ngũ-hành hiệp với thảo-mộc mà nuôi thú-cầm. Trong thú-cầm, Chơn-hồn đã bước vào cơ tấn-hóa, do đó, tạo nên thủy-tổ loài người là La-Hầu tức là người khỉ đó. La-hầu lần lần sanh-hóa, và nhờ điểm Linh-Quang của Chí-Tôn mà lần đến loài người như hiện giờ. Đó là **Nhơn-hồn**”.

Chúng ta lưu ý đức Cao Thượng Phẩm nói thủy tổ loài người là La Hầu tức là người khỉ có nghĩa lúc đầu loài người có hình dạng giống như loài khỉ rồi từ từ biến đổi hình dạng tốt lành như hiện nay chớ thủy tổ loài người không phải loài khỉ...

Vật Chất Hồn có nơi còn gọi là Kim Thạch Hồn như trên gồm đất, nước, sắt, đá và lửa nảy sanh trước hết...

Vật chất hồn ở trạng thái rất đơn sơ nên chúng ta khó mà nhận biết rõ rệt, nhưng vẫn cảm nhận được như đá núi vẫn có sự sống, nhiều ngọn núi nhô lên ngày càng cao.

Một thí dụ khác với nước: Những năm gần đây một vị tiến sĩ người Nhật là ông Masaru Emoto làm thí nghiệm dán nhãn hoặc cho tác ý vào một khối lượng nước thì nhận thấy rằng khi tác ý những ý niệm tốt như: tình yêu, lòng biết ơn, hòa bình hoặc những loại nhạc năng lượng cao của Mozart... thì dưới kính hiển vi những phân tử nước trở thành những hình thể thật đẹp, đối xứng như pha lê... Còn khi bị dán nhãn đê hèn, tội ác, chửi rủa, hoặc những loại nhạc năng lượng thô... thì khi phóng to ra, các phân tử nước lại có những hình thể rất xấu xí và méo mó...

Nhiều người nhìn thí nghiệm này dưới góc độ là tư tưởng con người có tác dụng lên vật chất, nhưng ở khía cạnh khác chúng ta cũng có thể nói vật chất cũng có linh tánh nên mới có thể cảm nhận được tư duy của con người.

Theo giáo lý Cao Đài:

- **Vật Chất Hồn** hay **Kim Thạch Hồn** thọ nhận một điểm nguyên hồn từ Đức Chí Tôn ban cho gọi là **Sanh Hồn**.
- **Thảo Mộc Hồn**: tức là muôn loài cây cỏ đều có sự sống chết rõ rệt, khi sống thì cành lá xanh tươi, khi chết thì cành khô lá úa héo tàn... Các loài cây cỏ cũng thọ nhận một điểm nguyên hồn từ Đức

Chí Tôn gọi là **Sanh Hồn**. Có nhiều loại cây biết cử động như cây hoa mắc cở, cây bắt ruồi tức là chúng có tánh linh gần giống như loài thú cầm...

- **Thú Cầm Hồn**: Tiến lên đến loài thú cầm ngoài **Sanh Hồn** chúng còn có thêm **Giác Hồn**, nhờ vậy loài vật biết cảm xúc, đau đớn, sợ hãi,... Có những loài cầm thú có trí khôn ngoan như khỉ, chó,... có những loài biết nói như kút, chim sáo,... Đây là những đặc tính gần giống như người, điều này chứng tỏ loài vật sẽ tiến hóa lên người.
- **Nhơn Hồn**: Con người, ngoài Sanh Hồn và Giác Hồn được Đức Chí Tôn ban thêm **Linh Hồn** nên mới có trí thông minh, biết phân biệt phải trái,... Cho nên người ta mệnh danh con người là động vật thượng đẳng cũng không sai.

Theo giáo lý Cao Đài mỗi người đều có tam thể xác thân, thứ nhất thể xác là **Hình Hải Xác Thịt** do cha mẹ phàm trần sanh ra, thứ hai là **Chơn Thần** do Đức Phật Mẫu ban cho, thứ ba là **Chơn-Linh** tức là **Linh Hồn** do Đức Chí Tôn ban cho vì vậy ta gọi Đức Chí Tôn và Đức Phật Mẫu là Cha Mẹ Thiêng Liêng. Các tín ngưỡng nhân loại xưa nay đã biết điều này nhưng còn rất mơ hồ nay qua giáo lý Cao Đài chúng ta biết được rõ ràng và thờ phượng hai Đấng hàng ngày nơi Thánh Thất và Điện thờ Phật Mẫu... Dĩ nhiên chúng ta biết được mình có Cha có Mẹ vĩnh viễn nơi Cõi Thiêng Liêng đây là niềm hạnh phúc vô bờ cho đức tin mỗi người có nơi nương tựa vững chắc...

Theo Thánh giáo Đức Chí Tôn: *“Có Thầy mới có các con, có các con rồi mới có chư Thần Thánh Tiên Phật”*. Vậy chư Thần Thánh Tiên Phật do con người

biết tu luyện mà thành, và đó là con đường tiến hóa bắt buộc mỗi người phải đi qua như lời Đức Phật Thích Ca: **Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành.**

- Hai phẩm **Thần Hồn** và **Thánh Hồn** qua kinh nghiệm xưa nay chúng ta biết được là những người thể hiện các đức tánh như trung nghĩa, khí tiết,... bảo quốc an dân thí dụ như Đức Thánh Trần Hưng Đạo, Thánh Nữ Jean D'Arc của Pháp, Thánh Gandhi của Ấn Độ,... Linh Sơn Thánh Mẫu núi Điện Bà, Thần Nguyễn Trung Trực, Thần Củ Đa qua cơ bút...

Hai phẩm này chúng ta chưa được biết bản thể thánh hình ra sao.

- Đến phẩm vị Tiên tức **Tiên Hồn** được đặc vị khi con người luyện được Tinh Khí Thần hiệp nút tạo được xác thân thiêng liêng, xác thân này trường tồn vĩnh viễn bất tiêu bất diệt...

Pháp tu luyện Tam bửu của Cao Đài là luyện Tinh hóa Khí, luyện Khí hóa Thần, luyện Thần hườn Hư... khi luyện thành công thì đặc thành Tiên vị.

- Đạt được Tiên vị rồi tiếp tục tu hành nữa để lên Phật vị (*tức Phật hồn*) đến Phật vị sẽ có lục thông là:
 - **Thiên nhãn thông:** Thấy tất cả các cõi giới và hàng chúng sanh khắp mọi nơi, mọi cõi.
 - **Thiên nhĩ thông:** Tai có thể nghe âm thanh ở các nơi các cảnh giới.
 - **Túc mạng thông:** Biết sanh mạng đời trước của mình, của chúng sanh và cả đời sau luân chuyển thế nào.
 - **Tha tâm thông:** Biết lòng dạ và tư tưởng của

người khác rõ ràng không sai khác.

- **Thần túc thông:** Bay nhảy khắp nơi trong nháy mắt, biến hóa nhiều phép thuật phi thường.
- **Lậu tận thông:** Dứt tất cả phiền não, hoặc nghiệp chướng đến quả vị hoàn toàn giải thoát.

Đạt đến Phật vị là hoàn toàn giải thoát khỏi luân hồi sanh tử.

Ngày nay trong cửa Đạo Cao Đài, các phẩm trật chức sắc đều được đối phẩm trên cõi Thiên Liêng: Tín đồ đến Lễ Sanh vào hàng Thần vị, Giáo Hữu đến Chánh Phối Sư vào hàng Thánh vị, Đầu Sư đến Giáo Tông vào hàng Tiên vị. Nếu chúng ta đoạt thủ địa vị nơi cõi thế này một cách xứng phận thì về Thiên Liêng sẽ vào ngôi vị đối phẩm như trên. Điều này được giải thích trong Pháp Chánh Truyền chú giải là bộ Hiến Pháp của Đạo nên chúng ta an tâm tin tưởng không sai chạy.

Ngày xưa người ta muốn đoạt vị lên Thần Thánh Tiên Phật thật là muôn vàn khó khăn khổ não, nay Đức Chí Tôn đến lập Đạo Cao Đài là một trường thi công quả, có sẵn những nấc thang để cả con cái Người bước lên từng nấc mà đoạt thủ địa vị so ra dễ dàng hơn ngày xưa rất nhiều... Nhờ vậy mà người tu sẽ trở về với số lượng rất lớn như câu kinh:

*Trùng hườn phục vị Thiên môn,
Ngươn linh hóa chủng quý hồn nhứt thăng.*

3 – TAM THỂ XÁC THÂN CỦA CON NGƯỜI.

Con người có ba thể:

- **Thể thứ nhứt:** là xác thân do cha mẹ sanh ra.
- **Thể thứ nhì:** gọi là Đệ-Nhị xác thân của Đức Phật-

Mẫu ban cho.

- **Còn thể thứ ba:** là Linh-hồn, do Đức Chí Tôn ban cho.

Trong ba thể ấy phải hiệp lại mới thành con người, nhưng bản-chất nó khác nhau.

☉ **THỂ THỨ NHẤT:** là **Xác Thân**, có ngũ-quan, biết cảm-giác xúc động, do nơi khí bẩm của cha mẹ mà biến tướng ra. Nó thuộc về hữu-hình, luôn luôn chịu ảnh-hưởng của ngoại vật, hơn là ảnh-hưởng của tinh-thần.

Nếu nó chẳng chịu sự kềm thúc của Linh-Hồn là Đệ-Tam xác thân thì cũng như con vật mà không có người cầm cương. Nếu con vật mà không có người cầm cương gìn-giữ thì nó sẽ trở nên buông lung. Bởi lẽ ấy mà người tu cần phải thắng những cái dục vọng của Đệ-Nhứt xác thân. Đệ nhứt xác thân rất có ích cho toàn thể con người, nhưng nếu chẳng thắng được những điều dục vọng của nó, thì cũng rất có hại cho con người chẳng ít.

☉ **THỂ THỨ HAI:** là Đệ-Nhị xác thân, tức nhiên là **Chơn-Thần** của con người. Người ta gọi là cái vía hay là hào-quang đó. Nó do theo cái thể thứ nhứt mà biến hình, cũng như đồ bắt kể con vật. Đệ-Nhị xác thân mà chúng ta thường gọi cái vía, tức là bản-năng của chúng ta đó. Bản-năng ấy là Chơn-Thần, mà chủ của nó tức nhiên là Phật-Mẫu.

Chơn-Thần là một thể vô hình bất tiêu, bất diệt, luôn luôn tiến-hóa hay ngưng trệ, do mỗi lần tái kiếp được dày công hay đắc tội. Nói cho rõ hơn nữa, thì nó là lục-dục thất-tình đó. Vậy khi lục-dục thất-tình được điều độ, là nhờ Đệ-Tam xác thân điều khiển nổi, bằng

không, thì nó vì Đệ-Nhứt xác thân, tức là hình vật sai biểu theo bản-chất của nó.

Vậy Đệ-Nhị xác thân là hình bóng đi lập công, bồi đức. Thoảng như nó trọn nghe lời của Đệ-Tam xác thân thì được trọn lành mà về cõi Thiên Liêng Hằng Sống, mà chúng ta gọi là đắc-quả. Còn nương theo thú chất hình vật là Đệ-Nhứt xác thân, là phải luân-hồi chuyển kiếp mãi mãi, chúng ta thường nói là bị đọa đày.

☞ **THỂ THỨ BA:** là **Linh-Hồn**, do Đức Chí-Tôn ban cho, tức nhiên là một điểm Linh-Quang của Chí-Tôn chiết xuống, để cho con người biết hiểu, và khôn ngoan hơn loài vật. Người ta gọi là “**Thiên-Hạ**” đó. Vậy thể thứ ba như người cầm cương con vật. Đã nói rằng Đệ-Tam xác thân là kẻ cầm cương thì cũng hiểu rõ nó như thế nào rồi, vì sở hành và bản năng của nó giống như người cầm cương. Nếu nó sáng suốt mà chế ngự được Đệ-Nhứt xác thân theo luật thiên-nhiên của Đức Chí-Tôn, thì nó được phần khen thưởng của Đức Chí-Tôn, như kẻ cầm cương biết cẩn thận trong phận sự của chủ nầy giao điều khiển con vật, và cái xe thì được chủ hậu đãi. Còn nếu Đệ-Tam xác thân chẳng thắng đặng Đệ-Nhứt xác thân, mà còn bị lôi cuốn vào đường tội lỗi nữa, thì phải bị sa đọa cũng như kẻ cầm cương không biết cẩn-thận để điều khiển con vật, hầu làm lợi ích cho chủ, thì phải bị rầy và quả phạt, có khi bị chủ đuổi đi là khác...

4 – SỰ TẤN HÓA HAY THOẢI HÓA CỦA CÁC ĐẰNG CHƠN HỒN CHÚNG SANH

“Lúc khai Thiên lập Địa thì các đấng Chơn-Hồn ấy phải đi từ vật-chất lên thảo-mộc, thú cầm, rồi mới

chuyển kiếp làm người được. Tính ra, mỗi phẩm đi từ đầu chí cuối mà không bị lâm lạc, thì phải đủ chín chục ngàn kiếp (90.000) mới trở về Thiên-Liêng vị được. Vì có mà các đấng Chơn-Hồn lúc bị lâm lạc, sa đọa, phải luân-hồi chuyển kiếp mãi mãi, chưa về đặng nơi cõi Thiên-Liêng Hằng Sống...”

■ (Trích Luật Tam Thế)

Về loài vật dẫu cho Thượng-cầm hay Hạ-thú đều có thọ một điểm Linh-Quang của Đức Chí Tôn ban cho cũng như loài người vậy.

Từ loài vật nó cũng thay đổi nhiều kiếp mới tiến hoá lên loài người được, và chính nó cũng do sự tiến-hoá mà biến hình. Cũng có nhiều khi loài người làm nên tội ác trong kiếp sanh, mà phải bị luật thiên-khiển trừng phạt, rồi cho đầu thai trở lại làm loài vật. Cái Bí-Pháp của các nền Đạo-Giáo đã khai mở từ xưa, cũng như Giáo-Lý của Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ đều dạy cho Môn-đồ về sự tiến-hoá của Bát-Hồn, và về sự luân-hồi chuyển kiếp, hoặc về sự bị giáng cấp của Bát-Hồn và do Luật Thiên-Điều phân định chí công.

Vậy một khi bàn đến loài vật, thì người có Đạo ai cũng nhìn rằng là bậc thứ ba của Bát-Hồn. Nó cũng có thể tiến-hoá lên phẩm người, và cũng có thể biến trở lại thảo mộc, tùy theo sở hành gián-tiếp của nó, nên có thể được hai bản-chất của loài người và của thảo-mộc. Luật tấn-hóa của thảo mộc, thú cầm, nhưn loại, nó từ từ tăng tiến mãi, nhưng cũng có thoái hóa vậy”. (Luật Tam Thế) Thánh giáo Bà Bát Nương dạy về hình phạt Ngũ lôi tru diệt và Tận đọa tam đồ bất năng thoát tục như sau:

“Còn như bị Ngũ-Lôi Tru-Diệt thì luồng điện của Chơn-Linh bị đánh tâng, không hiệp được với Chơn Thần nữa, Chơn-Thần ấy cũng bị tâng ra và Phật-Mẫu thân Âm-Quang lại. vì vậy, Chơn-Linh ấy phải xiêu lạc, chờ cơ ân-xá Phật-Mẫu ban cho Chơn-Thần lại mới được tái kiếp trả quả mà lập công.

Thoảng như, bị tận đọa tam-đô bất năng thoát tục, thì Chơn-Linh phải bị ngăn cản, không hiệp được với Chơn Thần, làm cho Đê-Nhị xác thân phải trở lại chuyển kiếp từ bực Kim-Thạch cho đến làm Người, và phải chuyển trở lại đủ ba vòng mới được khởi lập công lại...”

Trong kinh Đại Thừa Chơn Giáo có đoạn:

“Còn sự tấn-hóa thì từ con thú đến làm người còn dễ, chớ người mà tấn-hóa đến Tiên, Phật khó thay, vì con người cả mang lòng dục-vọng, ham muốn, ưa chuộng tữu, sắc, tài, khí, lưu luyến tình đời, dâm dục quá độ, hung bạo không ngăn thì phải chịu thoái hóa trở lộn xuống mang lòng đội sừng mà đến bồi tội quả”. (ĐTCG)

Đức Chí Tôn cũng có dạy:

“Các con nghe: Như loại thảo mộc cũng có thọ nơi Thầy một điểm nguyên hồn. Nó cũng sống, nhưng trí hóa khờ ngậy.

Các con coi đó, từ thảo mộc bắt đầu lên cho chí loài người, nó có 3 cái phép:

- Như thảo-mộc thì cái gốc trở xuống, ngọn day lên (gốc đầu, ngọn chơn).
- Rồi nó tấn-hóa đến bực thú cầm thì cái đầu, cái đuôi ngang nhau.
- Thú cầm qua nhưn-loại thì cái đầu trở lên trên cái

chơn xuống dưới.

Vậy từ thảo mộc có một phần hồn. Thảo mộc tấn-hóa mãi, muôn vạn kiếp mới bước sang qua thú cầm thì từ thú cầm đã đặng hai phần hồn. Thú cầm mới dần dần tấn-hóa mãi, trăm, ngàn, muôn kiếp lên đặng làm người thiết là trăm đặng ngàn cay, muôn thâm vạn sâu, biết bao nhiêu là công phu khổ hạnh, xả thân giúp đời một cách khó khăn cực nhọc, nhưng cũng vui lòng, mãn kiếp nọ sang kiếp kia, cứ lập công quả mãi.

Vạn vạn muôn muôn lần đầu thai mới qua đặng phẩm bậc loài người, thì tấn-hóa đến loài người đã đủ trọn tam hồn thất phách.

Những con thú mới qua làm người thì còn khờ-khạo, ngu-ngây, tánh tình độc hiểm, nhưng biết khôn xả thân giúp đời thì chuyển kiếp đời ba chục lần cũng đặng minh-mẫn, khôn-ngoan.

Nhưng đã đặng làm người phải tấn-hóa, mà tấn-hóa mãi thì cần phải chịu chuyển kiếp trăm ngàn lần đặng học hỏi mọi lẽ thế gian. Đặng làm người rất khó.

Người muốn tấn-hóa đến phẩm vị Tiên, Phật, Thánh, Thần thì phải tu tâm, dưỡng tánh, tích đức, thi ân. Từ đây mà lên đến địa vị Tiên, Phật rất là chua cay nông nổi, có dễ đâu chi...”

Nhưng người nào có lòng thiện Đạo tu hành, tánh cách hiền lương, hòa hảo thương yêu cả mọi người, thị của đời mộng ảo, không ưa vật chất, chỉ chuộng tinh thần, ý chán đời không lưu luyến đỉnh chung lợi lộc thì có ngày gặp Tiên, Phật chỉ truyền cái phép tu tánh luyện mạng, qui tam bửu ngũ hành, tạo thành ngôi vị. Ấy là tấn-hóa đến phẩm Tiên, Phật rồi thì tiêu điều

khoái lạc, an hưởng chốn thanh nhàn, không dời đổi biến thay”. (ĐTTCG)

“Còn người không tu thì phải chịu ở mãi dưới thế-giới hữu hình này mà lập công quả, học hỏi cho khôn ngoan cho đến tánh cách chí thiện, chí mỹ thì chừng đó mới sang qua thế-giới khác, cũng làm y như vậy mà đặng sang qua thế-giới khác nữa. Ít ra con người phải đầu thai trăm ngàn lần, công phu khổ hạnh mới đặng bỏ địa cầu này đến địa cầu khác, khó nhọc biết bao, chuyển kiếp đi vòng quanh mãi, trong Tam-Thiên Thế Giới, Tứ-Đại Bộ Châu, Thất-Thập-Nhị Địa, Tam-Thập-Lục Thiên. Đúng ba ngàn sợ không có chí khó nhập vào Thiên-môn Phật-cảnh đặng...” (ĐTTCG).

Pháp Chánh Truyền chú giải có dạy: “Trong Bát Quái Đài kể từ Tiên vị đồ lên cho tới Thầy thì đã vào địa vị của các **Đấng Trọn Lành “classe des Parfaits ou des Purs**”, từ Thánh vị trở xuống nhưn vị thì vào **hàng Thánh “classe des Épures**”, từ thú cầm xuống vật chất thì **hàng phàm tục “classe des Impurs**”, ấy vậy trong Bát Quái Đài từ bậc Thánh hồn thì còn phạm sự điều đình Càn Khôn Thế Giới, giao thiệp cùng các chơn hồn, còn ở trong vòng vật chất, nâng đỡ, dạy dỗ cho phạm phẩm tấn hóa lên cho tới Thánh vị. Hễ vào đặng Thánh vị rồi thì tự nhiên mình biết lấy mình, dầu phải bị đọa trần đi nữa cũng còn giữ vẹn Thánh Đức mà tu hành đặng đạt đến địa vị trọn lành, lên địa vị trọn lành rồi thì mới đồng quyền cùng Tạo Hóa, từ bi, tự tại bất tiêu bất diệt”.

Ấy vậy, chúng ta phải tu để thoát từ Tiên vị, Phật vị mới gọi là trọn lành và có pháp thân bất tiêu bất diệt.

Một đoạn Thánh giáo khác:

“Thầy đã nói đạo đức cũng như một cái thang vô ngần, bắc cho các con leo đến phẩm vị tối cao tối trọng là ngang bậc cùng Thầy, hay là Thầy còn hạ mình cho các con cao hơn nữa.

Vậy Thầy lại dặn các con: Nếu kẻ không tu, làm đủ phận người, công bình chánh trực, khi hồn xuất ra khỏi xác thì cứ theo đẳng cấp gần trên mà luân hồi lại nữa, thì biết chừng nào đặng hội hiệp cùng Thầy.

Nên Thầy cho một quyển rộng rãi cho cả nhóm loại Càn khôn Thế giới, nếu biết ngộ kiếp một đời tu, đủ trở về cùng Thầy đặng, mà hại thay! mắt Thầy chưa đặng hữu hạnh hoan lạc thấy đặng kẻ ấy”.

■ (TNHT, 19-12-26)

Chúng ta làm sao tìm ra con đường ngắn nhất để trở về cùng Thầy?

5 – NGUYỄN NHÂN, HÓA NHÂN VÀ QUỶ NHÂN.

- **Hóa nhân:** là những chơn hồn tấn hóa đi từ nơi vật chất, thảo mộc, thú cầm rồi lên làm người.
- **Nguyên-Nhân:** là Nguyên-Linh Đức Chí-Tôn cho xuống trần để học hỏi về cơ tấn-hóa.

Cũng có phần Nguyên-Nhân đến đặng mở cơ giáo-hóa để diu dắt Hoá-Nhân đi lên đường tiến-hóa song không ở trong số một trăm ức của Chí-Tôn đã cho xuống thế từ buổi Thượng-Ngươn.

- **Quỷ nhân:** Các Hoá-Nhân phạm tội mà trở nên Quỷ-Nhân.

Nguyên-Nhân do một Chơn-Linh của Chí-Tôn chiết ra, nếu họ phạm tội thì Chơn-Linh ấy trở về, và

Chơn-Thần phải tái kiếp đặng đền bù tội lỗi. Chừng tội lỗi đền xong, thì Chơn-Linh sẽ trở lại, mà diu-dẫn Chơn-Thần thêm nữa, trên đường tấn-hoá của họ.

Nguyên-Nhân có cựu vị, nếu trong trường thi tấn-hóa mà họ đoạt được thì phẩm-vị ấy sẽ được cao thăng.

Còn như Chơn-Thần quá ư mê muội thì cựu-vị của họ phải để trống.

Còn như Hoá-Nhân thì khi họ tạo được phẩm-vị, rồi họ mới được hưởng hồng ân của Chí-Tôn ban cho điểm Linh-Quang. Nguyên-Nhân và Hoá-Nhân khác nhau ở chỗ đó.

Chừng Hoá-Nhân lập được vị rồi lại còn muốn lập vị thêm nữa, thì lúc xuống thế đặng lập công thêm nữa, cũng được gọi là Nguyên-Nhân.

Nguyên-Nhân thì có Chơn-Linh chế ngự, còn Hoá-Nhân khi tạo được vị, mới được ban bố hồng ân hưởng được Linh-Quang. Còn như khi chưa tạo được vị, họ chỉ có giác-hồn chế ngự họ thôi.

Còn về Quỷ Nhân, tức quỷ ma, kinh Đại Thừa Chơn Giáo giải thích về quỷ ma như sau:

“...Con người hễ khi làm mất hết chơn-dương thì tất phải thuận-âm, mà người đã thuận-âm tuyệt-dương là tất phải chết, mà chết như vậy thì tất phải làm ma làm quỷ, chớ không được nhập vào một thế-giới nào mà an nghỉ hết, dầu thế-giới ấy là nơi Diêm-Phù cũng vậy.

Đã không được nhập vào thế-giới nào thì lũ quỷ ma ấy chỉ phải nương tựa gió mây mà chờ ngày tiêu diệt thôi.

Và không nhập vào thế-giới nào được là cũng chỉ tại chúng nó đã làm cho tiêu mất hết cả phần chơn dương

của chúng nó rồi. Chớ như các linh-hồn phạm tội, tuy vậy chớ còn được chút ít chơn-dương, vì còn chơn-dương nên còn nhập vô cội Diêm-Phù mà chịu hình phạt được, mà hễ còn chơn-dương thì lại còn mong mỗi có ngày sẽ đầu thai trở lại được nữa. Bởi vậy tuy thọ hình trả quả nơi Diêm-Phù mà còn có phúc hơn là làm ma làm quỷ...”

Nay là thời kỳ đại ân xá các chơn hồn quỷ ma cũng được ân xá đầu kiếp lên làm người để lập công chuộc tội, nên Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhơn có giảng cơ dạy như sau:

“Bản Đạo khi đắc lệnh cầm chướng đạo lập Hội Thánh giáo đạo tha phương thì từng lòng bác ái của Chí Tôn, mở rộng thế cho nhơn sanh dăng công đổi vị, Bản Đạo chẳng kể là Nguyên Nhân, Hoá-Nhân hay Quỷ Nhân vì biết lập công thì thành đạo...”

6 – BÁT HỒN VẬN CHUYỂN HÓA THÀNH CHÚNG SANH.

“Bát hồn vận chuyển hóa thành chúng sanh.” Câu này trong bài Phật Mẫu Chơn Kinh được Đức Hộ Pháp giải nghĩa như sau:

“Trong Bát hồn kể Vật chất hồn, Thảo mộc hồn, Thú cầm hồn, Nhơn hồn, Thần hồn, Thánh hồn, Tiên hồn, Phật hồn do trong Kim Bàn của Phật Mẫu mà ra. Bát đẳng cấp thiêng liêng chơn hồn vận chuyển biến thành vật chất, thảo mộc, cầm thú và nhơn loại gọi là chúng sanh”.

Theo ý nghĩa này thì các Chơn-Linh cao trọng cũng có khi đầu kiếp xuống trần sanh vào hàng chúng sanh tức từ vật chất cho đến con người.

Trong Con Đường Thiêng Liêng Hằng Sống, Đức Hộ

Pháp có thuyết giảng: “Nếu một vị Phật muốn thăng lên nhứt phẩm liên hoa phải tái kiếp làm con vật, rồi đi từ con vật lên tới Phật vị mới được một tầng liên hoa nữa...”

Chúng ta cũng biết được chư vị Bát Tiên cũng chiết Chơn-Linh giáng phàm lập Đạo như Đức Quyền Giáo Tông là ngươn linh Đại Tiên Lý Thiết Quả, Đức Cao Thượng Phẩm là ngươn linh Đức Hớn Chung Ly, Đức Cao Thượng Sanh là ngươn linh Đức Lữ Đồng Tân,...

Vậy trong thế gian có rất nhiều người là ngươn linh của chư Tiên Phật giáng trần lập công để cao thăng Thiên vị...

7 – TU LÀ HỌC ĐỂ LÀM TRỜI.

Đâu đó trong kho tàng giáo lý Cao Đài, chúng ta có nghe câu: *Tu là học để làm Trời, có đâu mãi mãi làm người thế gian.* Đây không phải là ước vọng mà là một hành trình trên con đường tấn hóa của Chơn-Linh.

Đức Hộ Pháp thuyết đạo ngày 29-4-Đinh Hợi (1947) “*Đại Từ Phụ là Cha cả Vạn Linh, chúng ta là con cái của Ngài, không phải chỉ hưởng phần hữu hình tại thế mà thôi, Ngài lại còn dành một phần quý trọng hơn là nhứt điểm Linh-Quang, nhờ đó mà từ vật chất tiến đến thú cầm nhưn loại, mới tiến đến Phật vị mà ngang phẩm cùng Ngài, Đức Từ Phụ là Phật, Ngài muốn cho con cái cũng thành Phật. Đặng đạt quyền năng bí mật như Ngài, rồi lập ra một Càn Khôn Thế Giới khác. Luật thiên nhiên một ông Cha tạo nghiệp, thì con theo nghiệp Cha mà tạo ra sự nghiệp khác nữa.*”

Tuy trong buổi Tam Kỳ Phổ Độ, Bản Đạo biết mở Đạo Cao Đài đặng tuyển chọn trong hàng Phật đạt kiếp

từ tạo Càn Khôn Thế Giới đến kế vị Ngài. Trong buổi Đại Từ Phụ mở Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ có treo bảng ở Ngọc Hư Cung, lập một ông Trời kế vị Ngài, nhưng chúng ta thấy trong hàng Phật có ba người:

- Phật Thích Ca,
- Phật Di Lặc,
- Đức Chúa Christ,

Thử hỏi ba người ai sẽ làm Trời. Ta tưởng ba người sẽ có một người làm được, mà người đó chúng ta biết chắc có, tuy không quyết đoán trước đặng, chúng ta mơ màng ngó thấy nhưng không dám nói. Hễ Đấng nào đủ quyền năng trị thế, tinh thần cho cao trọng thâu phục cả tâm lý nhưn sanh vào khuôn Đại Đạo, gồm tinh thần tư tưởng loài người lại được, thì Đấng ấy sẽ kế nghiệp Đức Chí Tôn”.

Đức Chí Tôn cai quản cả Càn-Khôn Vũ-Trụ, trong đó có muôn ngàn Càn-Khôn thế giới như quả Càn-Khôn thờ nơi Đền Thánh. Nếu có một Chơn-Linh Phật vị nào cao trọng đủ cai quản một Càn-Khôn thế giới thì Đức Chí Tôn sẽ cho kế vị ngài cai quản Càn-Khôn thế giới đó hoặc vị đó có thể tạo nên một Càn-Khôn thế giới mới.

Tu là học để làm Trời có ý nghĩa là như thế.

8 – PHẦN KẾT

Con người là sinh vật thượng đẳng trong chúng sanh. Về nguồn gốc, con người có thể đi từ Vật Chất, Thảo Mộc, Thú Cầm rồi tiến lên làm Người. Hoặc xuất phát trực tiếp từ Đức Chí Tôn cho xuống trần để học hỏi về cơ tấn hóa, hay đến để giáo hóa chúng sanh. Kế đến

con người có thể là chiết linh của các Chơn-Linh cao trọng giáng phàm để lập công cao thẳng thêm thiên vị.

Trần gian này là môi trường sinh động, nhà Phật gọi là biển khổ nhưng cũng là trường thi để các Chơn-Linh đến đây thi thố tài năng, lập công đoạt vị.

Đức Chí Tôn dạy rằng: *Lòng háo sanh của Thầy không cùng tận*, có nghĩa sự sanh hóa vạn vật không bao giờ ngừng nghỉ. Các điểm Linh Hồn sanh hóa ra rồi sẽ đua nhau trên đường tấn hóa cho đến khi nhập vào Niết Bàn là Phật vị rồi còn tấn hóa nữa để nổi nghiệp Đức Chí Tôn lập ra Càn-Khôn thế giới mới...

Muốn đoạt Phật vị con đường tuy rất dài nhưng Đức Chí Tôn cũng cho biết: *Thầy cho một quyền rộng rãi, cho cả nhơn loại Càn-Khôn thế giới, nếu biết ngộ kiếp một đời tu đủ trở về cùng Thầy đặng...*

Nếu chúng ta có tâm thật tha thiết mong cầu sự giải thoát thì hãy cầu nguyện Đức Chí Tôn và các Đấng Thiêng Liêng dìu dẫn để được về cùng Thầy sau khi mãn kiếp sanh này, đó là điều hữu hạnh hơn mọi sự hạnh phúc ở trần gian này.

✍ *HT. MAI VĂN TÌM (11-2020)*

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- Thánh Ngôn Hiệp Tuyển.
- Đại Thừa Chơn Giáo.
- Luật Tam Thế.
- Lời Thuyết Đạo Đức Hộ Pháp.

SỰ TẤN HÓA TRONG **BÁT-HỒN**

HT. MAI VĂN TÌM